

uitspraak

Uitspraak d.d. 1 april 2020 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4377

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. H.D. Coumou en mr. C. Verboom-Kortlever,

tegen

de heer [VERWEERDER]
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 11 december 2018 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken (hierna: STB). Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder is naar aanleiding van de melding op 15 oktober 2019 gehoord door de algemeen directeur. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij e-mail van 14 januari 2020 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 19 januari 2020 is verweerder door de secretaris opgeroepen voor de zitting van 19 februari 2020. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 19 februari 2020 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn verweerder en de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder heeft een verweerschrift overgelegd, dat bij de stukken is gevoegd. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die eveneens bij de stukken is gevoegd. De uitspraak is bepaald op heden.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder is sinds 1 april 2001 werkzaam geweest bij de bank als [functie].

2.2. Verweerder heeft op 21 mei 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Verweerder is per 1 april 2016 boventallig verklaard.

2.4. Op 9 augustus 2016 heeft verweerder om 15.01 uur, 15.03 uur en 15.08 uur vanaf zijn zakelijke e-mailaccount e-mails gestuurd naar zijn privé e-mailadres, waarbij waren gevoegd klantdossiers c.q. verslagen van gesprekken met klanten die door verweerder of een collega van hem als bankmedewerker zijn bediend. De e-mail van 15.01 uur, met 179 klantdossiers dan wel gespreksverslagen, is niet verwerkt omdat de bestandsgrootte daarvoor te groot was. De twee andere e-mails, met tezamen 99 klantdossiers dan wel gespreksverslagen, zijn wel verwerkt en op het privé e-mailadres van verweerder ontvangen. De bestanden bevatten gedetailleerde, vertrouwelijke informatie betreffende de persoonlijke en financiële situatie van de betrokken klanten.

2.5. Met ingang van 1 januari 2017 is het dienstverband van verweerder formeel beëindigd, nadat hij vanaf 1 oktober 2016 was vrijgesteld van werk.

2.6. Verweerder heeft na de beëindiging van zijn dienstverband bij de bank, tot in februari 2019 een dienstverband gehad bij een vermogensbeheerder.

2.7. Hij is per 11 oktober 2018 opgenomen in het extern verwijzingsregister voor de duur van acht jaren.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1 en 4 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van zes maanden op te leggen.

3.2. Ten overstaan van de gemachtigde van klager heeft verweerder op 15 oktober 2019 verklaard dat hij overwoog (na beëindiging van zijn dienstverband bij de bank) als zelfstandig vermogensbeheerder te beginnen en om die reden de e-mails heeft verstuurd. Hij had daarbij de intentie de klantgegevens in een nieuwe functie te gebruiken. Door verweerder is ter zitting aangevoerd dat het versturen van de e-mails in een opwelling is gebeurd. Angst voor de toekomst na zijn aangezegde ontslag, het hebben van te weinig werk in aanloop naar dat ontslag en gemakzucht zijn de redenen geweest. Hij heeft er niet aan gedacht dat het versturen van de gegevens het risico inhield dat de gegevens in verkeerde handen zouden vallen. Verweerder heeft spijt betuigd en benadrukt dat hij de gegevens na een aantal weken van zijn computer heeft verwijderd. Hij heeft ze ook nooit gebruikt. Het verliezen van zijn baan bij zijn nieuwe werkgever en de vermelding in het externe verwijzingsregister ervaart hij als een vergaande straf.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. Klager heeft de tuchtcommissie verzocht zich eerst uit te laten over de vraag of stukken geanonimiseerd of gepseudonimiseerd aan de tuchtcommissie kunnen worden voorgelegd. Nu evenwel in de onderhavige zaak de stukken (uiteindelijk) niet-geanonimiseerd door de bank zijn aangeleverd, bestaat geen aanleiding om deze vraag te bespreken. Daarbij is nog daargelaten dat (de zaak van) verweerder aldus belast wordt met een complexe vraag van algemene strekking en niet verlangd kan worden dat verweerder zich daarover uitlaat, terwijl

het voor de beantwoording van deze vraag van belang is dat alle argumenten die hierbij van belang zijn naar voren (kunnen) worden gebracht.

4.2. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

4.3. De Algemene Gedragscode van de bank (par. 3) houdt in dat alle informatie waarover medewerkers kunnen beschikken uit hoofde van hun functie of werkzaamheden in beginsel vertrouwelijk is en als zodanig dient te worden behandeld, en voorts dat medewerkers medeverantwoordelijk zijn voor de geheimhouding en bescherming van gegevens.

4.4. Verweerder heeft deze interne regel niet nageleefd. Zijn handelen is bovendien niet integer en zorgvuldig. Hij heeft zeer vertrouwelijke klantgegevens naar zijn privé e-mailadres gestuurd of, in het geval de e-mail van 15.01 uur, getracht te sturen. Hij heeft aldus de aan de bankierseed verbonden gedragsregels 1 en 4 overtreden. De klacht is gegrond.

4.5. Ten aanzien van de op te leggen maatregel overweegt de tuchtcommissie als volgt. Op de bank en haar medewerkers rust de (wettelijke) plicht vertrouwelijk om te gaan met klantgegevens. Het is onaanvaardbaar dat vertrouwelijke gegevens van klanten door een bankmedewerker buiten de bank worden gebracht en dan ook nog eens op een niet (voldoende) beveiligde wijze waardoor derden er kennis van kunnen nemen dan wel deze gegevens zich kunnen toe-eigenen. Klanten moeten er op kunnen rekenen dat iedere bankmedewerker vertrouwelijk met hun persoonlijke en financiële gegevens omgaat en dat deze gegevens dus niet buiten de bank terecht komen door toedoen van een bankmedewerker, behoudens met hun toestemming dan wel op grond van een wettelijke plicht van de bank. Het buiten de bank brengen van die gegevens, zoals verweerder dat heeft gedaan, is naar het oordeel van de tuchtcommissie dan ook een zeer ernstige schending van de bankierseed, waarop enkel met een beroepsverbod kan worden gereageerd.

4.6. Dat ervan uitgegaan moet worden dat verweerder de informatie niet heeft gebruikt om, al dan niet in dienst van zijn nieuwe werkgever, zijn voormalige klanten bij de bank te benaderen doet aan de ernst van de verweten feiten niet af. Immers, niet enkel het geval dat de klantgegevens door verweerder ten behoeve van zijn nieuwe werkzaamheden of door een derde gebruikt zijn, maakt dat van tuchtrechtelijk zeer verwijtbaar gedrag sprake is. Juist om te voorkomen dat het in andere gevallen wel zo ver komt, of dat vertrouwelijke klantgegevens “op straat komen te liggen”, is naar het oordeel van de tuchtcommissie ook de toe-eigening van die gegevens zoals hier aan de orde volstrekt ontoelaatbaar. Tuchtrechtelijke normering strekt er in dit soort gevallen toe te doen inslijpen dat het ongeoorloofd is vertrouwelijke gegevens, buiten de eigenlijke uitoefening van de functie, buiten de bank te brengen. Ook in dat licht bezien, kan naar het oordeel van de tuchtcommissie niet worden volstaan met een andere maatregel dan een langdurig beroepsverbod.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **zes maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, mr. R.K. Pijpers en M.W. Scholten, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

voorzitter

secretaris

De secretaris is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 1 april 2020.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.